

De nieuwe Liga-praeses
Ing. H. de Clercq, den Haag.

Foto
Stokvis.

Jaarverslag 1938.

Dames en Heeren,

Wanneer wij terugblikken op hetgeen het afgelopen jaar, sinds de vorige jaarvergadering in April 1938, ons heeft geboden en wij trachten U de gebeurtenissen daarvan in een zoo vlot mogelijk gemonteerde letterkundige „film” voor Uw geestesoog te ontrollen, zou ons oordeel over deze vereenigingsfilm moeten luiden: bevredigend, maar het kàn beter!

Evenals in Uw filmbeelden licht en schaduwen naast elkaar tot een min of meer harmonisch geheel waren samengevoegd, zoo wisselen licht en donker ook in ons vereenigingsleven af.

Indien wij eerst naar de lichtzijde zien, dan verheugt het ons te mogen constateeren, dat de Smalfilmliga zich steeds verder ontwikkelt. Wij memoreeren de toetreding van de afdeeling Assen hier te lande, den krachtigen groei van Curaçao, terwijl wij thans in nauwer contact gekomen zijn met nog meer filmamateurs in Oost- en West-Indië, getuige de aansluiting van de filmclubs te Balikpapan en Batavia en de voorbereidingen voor Paramaribo en Kediri. Onze werkingssfeer breidt zich uit, het ledental is met ca. 20 pCt. toegenomen, voor ons een aansporing om onze activiteit te verhoogen voor zoover de beperkte middelen en de belasting van het Algemeen Secretariaat dit toelaten. In dit opzicht worden ons helaas practische grenzen gesteld, die al te spoedig bereikt zijn!

Daarnaast schijnen de „Juniors” het vaste voornemen opgevat te hebben, meer van zich

te doen spreken, hetgeen merkbaar is in de voor de wedstrijden ingezonden films. Zij zoeken naar nieuwe ideeën en al is de wijze waarop deze tot uitdrukking worden gebracht niet steeds even gelukkig, het streven daarnaar verdient alle waardeering en ondersteuning. Wij moeten ook niet steeds de betreden paden volgen, maar ons in de groote massa van film-onderwerpen, die ons als het ware dagelijks omringen, onzen eigen weg zoeken. Mogen ook de afdelingsbesturen — voor zoover zij dit niet reeds deden — dit in gedachten houden bij het leiden der clubavonden. Anderzijds is het jammer, dat er nog enkele clubs zijn of komen, wier streven in wezen parallel met het onze loopt, maar er niettemin de voorkeur aan geven afzonderlijk hun weg te gaan.

Keeren wij ons thans tot de schaduwzijde, dan noemen wij in de eerste plaats den terugslag, dien de telkens varieerende internationale toestand ongetwijfeld ook op ons vereenigingsleven heeft gehad. Daaraan moet ook worden toegeschreven het verminderde contact met de buitenlandsche clubs. Eerst de laatste maanden is dit levendiger geworden als gevolg van de voorbereidingen voor het a.s. Concours Internationaal en Congres in Juni te Zürich.

Om dezelfde redenen hadden wij eerst in Februari j.l. gelegenheid een bescheiden programma van buitenlandsche films te laten circuleeren als een eerste poging van een internationale rondreiscollectie onder de auspiciën van de UNICA. Onzerzijds moeten wij daarbij bedenken, dat ook wij door beschikbaarstelling van films deze pogingen moeten ondersteunen. Indien niets bijzonders gebeurt hopen wij in het najaar een tweede programma te kunnen organiseeren.

Vervolgens stuiten wij op de moeilijkheid om hier te lande een aanmerkelijke uitbreiding

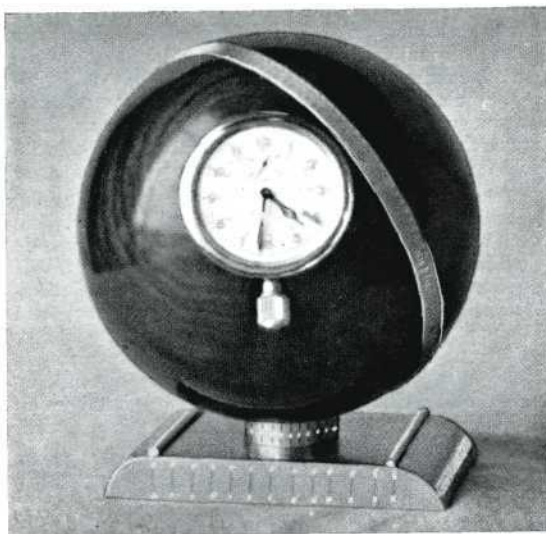
van de plaatselijke afdelingen te verkrijgen. Hoewel dit niet alleen de reden kan zijn, hebben wij daarbij als een groot bezwaar ondervonden, de omstandigheid, dat het uiterst lastig is een groepje filmers te vinden, dat zich tijd en moeite getroosten wil, de niet steeds dankbare bestuurszaak op zich te nemen. Naast enthousiasme is een groote dosis doorzettingsvermogen en... geduld noodig, niet alleen bij het oprichten, maar ook bij het leiden van een afdeling.

Tenslotte vervult ons de afnemende belangstelling der „Seniores” met eenige bezorgdheid. Of het „noblesse oblige”, tijdsgebrek, dan wel het gevoel, dat zij nu den tijd gekomen achten hun dikwijls fraaie „pionierswerk” aan de opkomende junioren over te laten daarvan de oorzaak is, weten wij niet, doch wij missen de goede seniores zeer ongaarne! De wisselprijs staat ook voor hen open en daarbij hebben zij toch zeker niet de slechtste kansen!

Nog te weinig ontvangen wij de jaarverslagen der afdelingen. Dit maakt het voor ons wel moeilijk een overzicht te verkrijgen van de plaatselijke ontwikkeling en behoeften, noodig om verbeteringsmaatregelen te ondersteunen of te beramen. Uit het zeer bescheiden aantal dat ons ditmaal bereikte, kunnen wij gelukkig constateeren, dat in die afdelingen het clubleven en de -geest goed is. Als een bijzonder geval noemden wij reeds de krachtige groei van Curaçao, die voor een belangrijk deel aan het zeer enthousiaste bestuur te danken is. Door hun leden wordt druk gefilmd en het geleverde resultaat wordt steeds beter. Een voorbeeld ter navolging! Onderlinge wisselwerking tusschen de afdelingen is nog steeds gewenscht, terwijl wij aan de grotere afdelingen vragen met filmprogramma's of anderszins hun kleinere zusters te helpen, zoo noodig voor verdere ontwikkeling.

Op één omstandigheid willen wij hier nog speciaal wijzen, namelijk deze, dat de steeds meer toetredende afdelingen in West- en Oost-Indië voor de afdelingen hier te lande de moreele verplichting met zich brengen, om terwille van het onderling contact hunne krachtige medewerking te verlenen, in het bijzonder wat betreft de beschikbaarstelling van filmprogramma's. Indien U, leden in Nederland, ons dit mogelijk maakt, zouden zij, die in de tropen gaarne iets uit het moederland zien, dat zeer op prijs stellen. Mogen wij op U rekenen? Onzerzijds houden wij steeds het oog gevestigd op uitbreiding van ons filmarchieef. Het ware wenschelijk, dat de afdelingen en leden dit ook deden ten opzichte van ons Technisch Archief, dat nog steeds niet de belangstelling ondervindt, die noodig is om tot een nuttig informatiecentrum te geraken. Desondanks stellen wij ons voor mettertijd een beknopt overzicht te verstrekken. Wellicht wordt de belangstelling dan weder levendiger.

Dit algemeen beeld willen wij afsluiten met een „journaal” der binnen- en buitenlandsche gebeurtenissen. Beginnende met de Jaarvergadering op 23 April 1938 te Utrecht gehouden, memoreeren wij daarvan de levendige en dikwijls lange discussies over sommige punten. Het

De Nationale Wisselprijs der Nederlandsche Smaalfilmliga, voor het eerst gewonnen door R. Hornecker, Heemstede.

nuttig resultaat is een goede Penningmeester, een behoorlijk Huishoudelijk Reglement en wijzigingen in de Wedstrijdbepalingen. De uitgifte van dit reglement tezamen met de statuten moest wegens financiële redenen tot dit jaar worden uitgesteld en is nu binnenkort te verwachten.

De reeds voorbereide en gewijzigde opzet van den Nat. Kinowedstrijd, waarbij o.m. een vóóren een nákeuring plaats vindt, met weglating der categoriën-indeeling, mag als geslaagd worden beschouwd en is door ons, mutatis mutandis, ook internationaal voorgesteld. De jury wordt hierbij voor een zwaardere taak gesteld en het is zeer moeilijk daarvoor de juiste personen te vinden. Toonde het peil der films een vooruitgang, het aantal inzenders is zeker nog voor uitbreiding vatbaar.

Naast dit nationaal „conours” vonden in het najaar nog twee tusschen-wedstrijden plaats, namelijk de Jubileumwedstrijd, uitgeschreven door de redactie van „Het Veerwerk” en de St. Nicolaas-filmwedstrijd. Beide trokken slechts matige belangstelling en gaven naast aardige ideeën nog te veel onvolgroeid werk te zien.

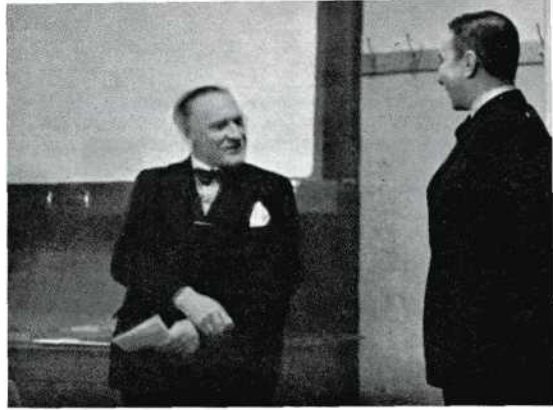
Inplaats van de in de laatste jaren gebruikelijke November-bijeenkomst met de afdeelingbesturen, vond ditmaal op 12 November 1938 een buitengewone ledenvergadering plaats ter voorziening in de vacatures van onzen Voorzitter en 3 Bestuursleden. Op aandringen van de vergadering konden wij gelukkig deze leden nog tot heden behouden. Thans moet evenwel definitief in drie vacatures worden voorzien.

Van het binnenland op het buitenland overstappende, vermelden wij het internationaal Conours en Congres op 12—19 Juni te Weenen gehouden. De internationale Wisselprijs is hier door ons aan de UNICA aangeboden en voor de eerste maal door Polen gewonnen. Ook op dit congres drukte de internationale toestand reeds zijn stempel. Succes mochten wij met onze film helaas niet beleven en of wij praktische resultaten bereikt hebben, zal in Zürich moeten blijken. Sinds de oprichting der UNICA in 1937 te Parijs is organisatorisch ongetwijfeld een vooruitgang te bespeuren. Dat thans ook de Engelsche organisatie (de I.A.C.) die zich tot nu afzijdig had gehouden, zich bij de UNICA heeft aangesloten, stemt tot voldoening.

Alvoren te besluiten willen wij niet nalaten de prettige samenwerking met de redactie van ons lijfblad „Het Veerwerk” te herdenken en wij hopen, dat deze samenwerking met de hulp van onze leden nog lang moge voortduren. Dezelfde wensch spreken wij uit ten opzichte van onze afdelingen en leden, waaraan wij onzen dank toevoegen voor het in ons gestelde vertrouwen.

Wanneer het mij vergund is als Algemeen Secretaris met enkele persoonlijke woorden dit verslag te beëindigen zijn het deze:

Nu ik het secretariaat 5 jaar heb waargenomen, ben ik tot de overtuiging gekomen, dat daaraan hooge eischen moeten en mogen worden gesteld. In samenwerking met de andere bestuursleden was mijn streven erop gericht, het secretariaat tot het middelpunt van het verenigingsleven te maken. Het is niet aan mij om

Voorzitter Krijn spreekt den drie-voudigen prijswinner den heer Weber toe.

te beoordeelen of en in hoeverre ik daarin geslaagd ben, maar ik ben mij ervan bewust, dat ik in menig opzicht te kort geschoten ben, in het bijzonder het laatste jaar toen ik tengevolge van veranderde en veel drukker eigen werkzaamheden slechts weinig vrijen tijd ter beschikking had, waardoor vertraging dikwijls onvermijdelijk was. Daarvoor vraag ik Uwe clementie en in het bewustzijn, dat de vereeniging alleen gebaat is met een vlot werkend secretariaat, waarvoor ik U door mijn eigen werkkring geen zekerheid kan geven, vraag ik U om zuiver en uitsluitend op overwegingen van vereenigingsbelang te beslissen of met deze m.i. onvolkomen waarneming van het secretariaat moet worden voortgegaan. De vereeniging is organisatorisch gezond, maar voor opbouwend werk is meer noodig en moet ook meer gedaan worden. Eerst dan kan met vol vertrouwen de toekomst tegemoet gezien worden.

LEO R. KRIJN, Voorzitter.
ir. A. F. E. JANSEN, Alg. Secr.

Uit de afdelingen.

Doordat een lid zijn woord niet gestand had gedaan. (een verschijnsel, dat meer in Europa voorkomt), moest op den werkdag van 3 April plotseling een ander werkobject ter hand genomen worden. Er moesten apparaten aanrukken om te werken. Enkele minuten later snorde de heer Tukker met z'n wagen door alle onveilige verkeerslichten, om binnen een kwartier met de benodigde instrumenten in het clublokaal terug te keeren. Onderwijl werd er druk aan een film gewerkt en zelfs een paar nieuwe leden, die voor het eerst kwamen, zwoegden mee, alsof zij altijd tot den kring behoord hadden. Het ging dan ook in een werkelijk grootscheepsch tempo. De klok wees reeds dicht bij het middernachtelijk uur, toen het clublokaal verlaten werd.

Op 15 April werden de Nationale films in Den Haag gedraaid en aangezien er een vertooning voor Amsterdam op het programma stond, was het zaak, bijzonderheden te gaan halen. De heer Tukker, chef van de afd.